

Amerikansk foreldur í hernað ímóti videoharðskapi

Harðskapur og ráur kynsligur atburður er vorðin so almennur í amerikanskum sjónvarpi og videofilmum, at sálarfrøðingar ávara um ógvisligar samfelagsligar avleiðingar, um tiltøk ikki verða sett í verk heilt skjótt.

Harðskapur og ráur kynsligur atburður er vorðin so almennur í amerikanskum sjónvarpi og videofilmum, at sálarfrøðingar ávara um ógvisligar samfelagsligar avleiðingar, um tiltøk ikki verða sett í verk heilt skjótt.

Politikarar umhugsa nú loysnir, sum kunnu bróta ímóti amerikansku grundlógini, t.e. regluni um óheft talufrælsi.

Foreldur í øllum statum hava myndað samtøk, ið hava til endamáls at berjast ímóti video-harðskapi og siðspillandi tónleiki, og sjálvur Reagan forseti hevur tikið undir við teimum:

»Eg trúgvi ikki, at grundleggjararnir av amerikansku tjóðini ætlaðu sær at mynda eina tjóð, har rætturin hjá framleiðarum av pornografi var hægri mettur enn rætturin hjá foreldrunum og har teir óndskapsfullu og harðrendu høvdu frælsi til at leggja eftir børnum okkara,« segði hann í seinasta mánaði.

»Rock-video«

Serliga tiltiknir eru í hesum sambandi sokallaðir »rock-video«-filmur, har tekstirnir til tónleikin verða alsamt ógvisligari og megininnihaldið í teimum er harðskapur, tað yvirnátturliga, sadomasochisma, uppreisur, narkomani og homoseksualitetur.

Kanningar visa, at ungdomar lurta eftir umleið 10.500 tímum av popptónleiki frá tí tey byrja í skúlanum inntil tey útskrivast úr studentaskúlanum. Hetta er sama tíðin sum tey eru í skúlanum í hesum sama tíðarskeiði.

Tónleika-video

Tónleika-video gerst eisini stóðugt óhugnaligari. Í nýggjum filmi við gitna bólkinum »Frankie goes to Hollywood« er vist neyðtøka í versthúsi fyri homoseksuell, og annar filmur við Duran Duran visir lesbisk samband.

Mett verður at 18 tilburðir av einhvørjum harðskapsformi

Úr útheimi

Edvard Jónsson
skrivur

Ætlanin er at fáa meira av tilfari um víðurskipti í útlandum í Tíðindablaðið Sosialin.

Vit fara nú sum eina roynd hvønn hósdeg at greiða frá ymsum úr útheimi. Tað er Edvard Jónsson, føddur og uppvaksin í Íslandi men í dag búsetur í Føroyum, sum fer at koma við áhugaverdum greinum. Tær fara at fevna um alt frá politikki til mentan og onnur víðurskipti.

henda í hvørjum video-filmi hvønn klokutíma. Valdsgerðirnar eru so vanligt tilfar í sjónvarpi, at tá ið ein næmingur útskrivast úr 10. flokki hevur hann sitið hvørki meira ella minni enn 22.000 tímar frammanfyri sjónvarpinum og sæð 18.000 morð í hesum tíðarskeiðinum. Hetta er dupult so nógv tíð sum tann, hann situr í klassanum.

Í filmi sum Rambo, ið vistur er við metatsókn um allan heim, er framt eitt morð pr. tveir minuttir. Íalt 44 persónar (flestar av teimum asiatar) eru dripnir í filminum. Tað gerst eisini alt tíðari, at heilaftansfilmur, ið eru framleiddir av teimum stóru filmsfyrtøkunum, vísa rúsevnamisnýtslu í einum positivum ljósi.

Amerikanska kirkjuráðið uppi

Tað amerikanska kirkjuráðið er nú komið til ta niðurstøðu, at filmur, sjónvarp og tónleika-video hevur stóran leiklut í lógloysi og samfelagsfíggindaligum atburði. Popp-videofilmur visa t.d. nært samband millum erotikk og harðskap, sum ikki er framdúr av vanligum brotsmonnum, men popp-avgudum hjá ungdominum. Peikað er á 5.000 sjálmorð millum ungdomar í

**What
Entertainers
Are Doing
To Your Kids**

